

เลขรับที่ น. ๒๗/๒๕๐๖

เรื่อง การขอรับไม้พะวาของกลางคืน

กฎหมาย ระเบียบ พ.ร.บ. ป่าไม้

ไม้หวงห้ามที่ตัดฟันโดยอาศัยใบอนุญาตที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายยังเป็นของรัฐอยู่ ผู้ตัดจะเอาไว้ไม่ได้

ข้อเท็จจริงและปัญหา กรมป่าไม้ทราบว่า กองด่านป่าไม้ปากน้ำโพได้อายัดไม้ซวก จำนวน ๑๐๘ ท่อนของนายบั้น แล้วส่งไม้ชิ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิสูจน์ ผู้เชี่ยวชาญว่าไม้ซวกนั้น คือ ไม้พะวาอันเป็นไม้หวงห้ามของจังหวัดอุตรดิตถ์ จึงส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีแก่นายบั้น ฐานมีไม้หวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องและไม่รับไม้ของกลางโดยเหตุผลว่า ผู้ต้องหาได้ไม้ชิ้น มาโดยสุจริต และไม่ทราบว่าเป็นไม้พะวา ซึ่งมีชื่อว่า “ซวก” ของจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นไม้หวงห้าม กองด่านป่าไม้ปากน้ำโพได้แนะนำให้นายบั้นซื้อไม้ของกลางคืนในอัตรา ๓ เท่าของค่าภาคหลวง แต่นายบั้นไม่ยอม คงแสดงเจตนาจะขอคืนไม้ของกลางแต่อย่างเดียว ทั้งนี้ กรมป่าไม้เห็นว่า ไม้พะวานั้นเป็นไม้หวงห้าม ผู้ใดจะได้อำนาจไปต้องขออนุญาตและเสียค่าภาคหลวงหรือซื้อจากรัฐ สำหรับไม้รายนี้กรมป่าไม้เห็นว่าไม่ควรขายคืนให้แก่ นายบั้น เพราะจะเป็นช่องทางให้ผู้อื่นเอาเป็นตัวอย่าง จึงควรรับเป็นของรัฐโดยวิธีประมูลจำหน่ายนำเงินฝากคลังไว้ก่อน ถ้าเจ้าของไม้ฟ้องเรียกไม้คืนและชนะคดี จะได้คืนเงินค่าขายให้ไปแทน ดังนี้ จะเป็นการชอบหรือไม่

คำวินิจฉัย ถ้าไม้ของกลางรายนี้ เป็นไม้พะวาอันเป็นไม้หวงห้าม ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การออกใบอนุญาตให้ตัดฟันซวกलगตลอดจนการตีตราประจำท่อนว่าเป็นไม้นอกประเภทหวงห้าม ก็ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม้หวงห้ามที่ตัดฟันซวกलगโดยอาศัยใบอนุญาตที่ออกให้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายยังเป็นของรัฐอยู่ ผู้ตัดจะเอาไว้ไม่ได้ ต้องตกอยู่ในความคุ้มครองของกรมป่าไม้ ฉะนั้น หากกรมป่าไม้จะไม่คืนไม้ของกลางรายนี้ แต่จะดำเนินการประมูลจำหน่าย นำเงินค่าขายฝากคลังไว้ก็ชอบที่จะทำได้.